

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1219
Dok.: LVM40695
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 692 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. februar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 692 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren tage initiativ til en indberetningsordning, således at vi kan få viden om, hvorfor 1 ud af 5 voldtægtssager falder?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten:

”Det fremgår ikke af spørgsmålet, hvad der sigtes til, når det anføres, at ”1 ud af 5 voldtægtssager falder”, herunder om spørgsmålet vedrører antallet af rejste tiltaler i forhold til antallet af anmeldelser om voldtægt, eller om det vedrører fordelingen mellem frifindelser og domfældelser i de voldtægtssager, hvori der er rejst tiltale.

Jeg har tidligere til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 718 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg afgivet en udtalelse om voldtægtssager på baggrund af et indlæg i Politiken den 17. februar 2010 om bevisbyrden i voldtægtssager. Kopi af min udtalelse af 10. marts 2010 vedlægges.

Som anført i min tidligere udtalelse følger det af retsplejelovens § 96, stk. 1, at det er de offentlige anklageres opgave i forbindelse med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i denne lov. Anklagemyndigheden skal herved påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted, jf. § 96, stk. 2.

Denne regel er et udtryk for objektivitetsprincippet, der er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, og som anses for en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier. Princippet gælder bl.a., når anklagemyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om tiltale, og indebærer, at anklagemyndigheden er forpligtet til at tage enhver omstændighed, der tyder på en mistænks uskyld, i betragtning, samt ikke at rejse tiltale, medmindre anklagemyndigheden skønner, at tiltalerejsning vil føre til domfældelse.

Vurderingen af, om der er rimelig udsigt til domfældelse i en sag om voldtægt, beror på en helt konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder. Ud over en vurdering af både offerets og den sigtedes troværdighed vil elementer som genetiske spor, tekniske spor, spor efter vold, den tidsmæssige faktor samt eventuelle vidneforklaringer om parternes adfærd før og efter overgrebet være elementer, der kan indgå i vurderingen.

På grund af voldtægtssagernes særlige karakter vil der dog i en række tilfælde ikke være afgørende tekniske spor eller vidneforkla-

ringer, der kan belyse forholdet nærmere, og sagens afgørelse vil derfor hovedsagelig bero på en vurdering af offerets og den sigtedes forklaringer om det passerede. Dette indebærer, at der vil kunne forekomme flere påtaleopgivelser og frifindende domme end i andre straffesager, hvor der også foreligger forklaringer fra andre vidner udover offeret og/eller tekniske beviser.

Jeg kan oplyse, at der i de voldtægtssager, der blev afgjort af domstolene i 2008 og 2009, skete domfældelse i ca. 77 pct. af sagerne. Den gennemsnitlige domfældelsesprocent for alle overtrædelser af straffeloven var 88,5 i 2008 og 87,9 i 2009, og det bemærkes i den forbindelse, at der generelt er variation i domfældelsesprocenten vedrørende de forskellige forbrydelsestyper.

Anklagemyndigheden har stor fokus på sager om alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder sager om voldtægt, og der er – herunder i lyset af det ovenfor anførte om domfældelsesprocenten – efter min opfattelse ikke grundlag for en antagelse om, at anklagemyndigheden skulle være for forsigtig med at rejse tiltale i sager om voldtægt.

Henset til voldtægtssagernes særlige karakter, herunder at afgørelsen i disse sager som nævnt i vidt omfang beror på en helt konkret bevismæssig vurdering af de forklaringer, som er afgivet af offeret og den sigtede, er der efter min opfattelse ikke grundlag for at iværksætte en særlig indberetningsordning vedrørende voldtægtssager som anført i spørgsmålet.”

Justitsministeriets svar af 22. marts 2010 af spørgsmål nr. 718 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), som indeholder en gengivelse af Rigsadvokatens ovennævnte udtalelse af 10. marts 2010, vedlægges.